

A marasztaló kocsmasztal

Egon Bondy rímeiből

A régi várlépcsőn

volt a pihenőm
Odalent látom Prágát
és a villamospályát
Szemben ott a Rudolfinum
s mögötte Týn tornyai
A folyóban nők fürdenek
szépek lehetnek
és a Hradzsín amott
panorámát alkot

Vladimírral inni járok

amikor még napot látok
Mindkettőnket marasztal
a kocsmasztal
Vladimír mindenfélét fecseg
s én fülelek
Hat sört benyomott
gyomra enyhén háborog
Már nyolcat megivott
és dalra fakad ott
Amíg ő gyönyörűen énekel
én verseimet mondom el
A sarokban ül egy zsernyák
lábain új gumicsizmák

Részeg voltam ma is

elcsesztük ez a napot is
Én csak vedeltem
mások fizettek
és akik fizettek
jókat nevettek
ki ne nevetne látva rajtam
hogyan alaposan benyakaltam
Aztán hazafelé vonszoltak
mint a bokrot úgy szidtak
De reggel a Kampán
behavazott fák álltak

A francba

Az egészre tesztek nagyot
hétköznapok vasárnapok
A szovjet filmekben bizony ám
azokban van tudomány

Ugyanez a „vers” más, az eredeti, „*Vprdeli*” – szó szerint: *A seggben* – című rímfaragvány nyersségét, sőt vulgaritását jobban érzékeltető fordításban:

Szarok rá

Az egészre szarok
Hétköznapok vasárnapok
A szovjet filmekben bizony ám
Azokban van tudomány

Sírfelirat

Elnyelt már a sír gödre
Késő van már örökre

[Sírfelirat]

Szard le az életet és a halált,
Zbyněk Fišer hazatalált.

G. Kovács László fordításai

Egon Bondy (eredeti nevén Zbyněk Fišer, 1930–2007) itt közölt verseiből öt az *Ožralá Praha (Piás Prága)* című, 1951-ben szamizdatban publikált, majd 1992-ben közreadott gyűjteményből való, amely a perifériára került s a csavargók életét élő fiatal költő léthelyzetének a lenyomata. Verseik helyett talán pontosabb volna a Bondy-féle totális realizmus jegyében fogant rögtönzésekről és rímjátékokról beszélni, amelyekre egyaránt jellemző a fésületlenség és az (ön)íronia. A cinikus hangvételű „sírfelirat” a *Rokkant testvérek (Invalidní sourozenci)* címet viselő antiutópiából, a szerző egyik legjelentősebb prózai munkájából származik. A versek egyikében említett Vladimír minden kétségét kizáróan a Bohumil Hrabal (1914–1997) által is megörökített „gyöngéd barbárral”, az absztrakt művészet európai rangú képviselőjével, Vladimír Boudníkkal (1924–1968) azonos.

A Týn-templom (teljes nevén: A Týn előtti Boldogasszony-templom: Kostel Matky Boží před Týnem – székesegyházként is emlegetik) az Óvárosi tér és a cseh főváros domináns műemléke, jelképe. A Rudolfinum Prága legjelentősebb építészeti emlékei közé tartozik: gyönyörű neoreneszánsz épület a Moldva partján, a Cseh Filharmónia székhelye, a zenei és képzőművészeti élet egyik központja. A Kampa nevű sziget Prága egyik legfestőibb, legvonzóbb zuga; a Kisoldalnál (Malá strana) található, melytől a Moldva egyik mellékága, az Ördögárok (Čertovka) választja el. *(A fordító jegyzete.)*